

DECIZIE

4 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Anatolie Țurcan
Nina Vascan

examinând recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Alexandru Gheorghieș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire
la anularea parțială a actului administrativ și obligarea emiterii actului
administrativ individual favorabil,
împotriva hotărârii din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 octombrie 2020, Alexandru Gheorghieș a depus cererea de chemare în
judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea
parțială a actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual
favorabil.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin Decretul Președintelui
Republicii Moldova nr. 978 din 26 noiembrie 2002, a fost numit în funcția de
judecător la Judecătoria Glodeni, pe un termen de 5 ani.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 818 din
25 octombrie 2006, a fost numit în funcția de președinte al Judecătoriei Glodeni,
pe un termen de 4 ani.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1310 din
26 septembrie 2007, a fost numit în funcția de judecător până la atingerea
plafonului de vârstă.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 98 din 31 mai 2012, a fost
numit prin transfer în funcția de judecător la Curtea de Apel Bălți.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 102 din 1 iunie 2012, a
fost numit în funcția de președinte al Curții de Apel Bălți, pe un termen de 4 ani,
iar prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2193 din 11 iulie 2016, a
fost numit în funcția de președinte al Curții de Apel Bălți, pe un termen de 4 ani.

Referitor la activitatea sa a notat că, prin hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 4/1 din 25 martie 2016, în urma susținerii evaluării performanțelor, judecătorului Alexandru Gheorghieș i-a fost acordat calificativul „excelent”.

Prin Hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 5/1 din 25 martie 2016, în urma susținerii evaluării performanțelor, președintelui Curții de Apel Bălți, Alexandru Gheorghieș i-a fost acordat calificativul „excelent”.

Prin Hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 18/3 din 22 martie 2019, în urma susținerii evaluării performanțelor, judecătorului Alexandru Gheorghieș i-a fost acordat calificativul „excelent”.

Prin Hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 19/3 din 22 martie 2019, președintelui Curții de Apel Bălți, Alexandru Gheorghieș, i-a fost acordat calificativul „excelent”.

În continuare, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 242/9 din 11 martie 2014, lui Alexandru Gheorghieș i-a fost decernată Diploma de Onoare a Consiliului Superior al Magistraturii, iar prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 374/16 din 19 mai 2015 i s-a conferit gradul I de calificare.

A relatat că în anul 2015, de către Agenția de administrare a instanțelor judecătorești, Curtea de Apel Bălți (sub conducerea lui Alexandru Gheorghieș) a fost calificat/recunoscut drept model de excelență a sistemului judecătoresc - http://aaaj.justice.md/files/2015_ca_balti_1.pdf.

A remarcat că după desfășurarea procedurii de selectare, Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor a admis prin Hotărârea nr. 32/05 din 5 iunie 2020 candidatura lui pentru participare la concursul privind suplinirea funcției de judecător la Curtea Supremă de Justiție cu 77 de puncte.

A explicat că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii i-a oferit 10,27 puncte. Astfel, potrivit Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, punctajul final acumulat de candidatul la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Alexandru Gheorghieș, constituie 87,27 puncte.

La caz, a precizat că după punctajul acordat, este plasat pe poziția 7, iar funcțiile de judecător al Curții Supreme de Justiție scoase la concurs, constituie 9 unități.

Astfel, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 22 septembrie 2020, cu 4 voturi pro și 7 împotriva, s-a decis de a nu propune Parlamentului Republicii Moldova numirea judecătorului Alexandru Gheorghieș în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Pentru motivele expuse, a subliniat că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 22 septembrie 2020, prin care s-a decis de a nu propune Parlamentului Republicii Moldova numirea sa în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, este un act administrativ individual ilegal defavorabil.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, a remarcat că Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la promovare la o instanță superioară este un act administrativ individual obligatoriu, la caz, de promovare a lui în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, deoarece a

obținut un punctaj care îl plasează pe locul 7 din 9 funcții scoase la concursul din 22 septembrie 2020, iar Plenul Consiliului Superior al Magistraturii deține un drept discreționar doar în stabilirea punctajului de 20 %, care, la caz, și acesta a fost utilizat cu erori și încălcarea principiului egalității de tratament.

În opinia reclamantului actul administrativ individual de promovare în instanța judecătorească superioară se emite obligatoriu pentru candidatul care obține un punctaj mai mare, deoarece punctajul este compus din itemi, ce reflectă principiul promovării judecătorului conform meritocrației, pe criterii de ordin obiectiv, în special, meritocrația se stabilește prin hotărârile Colegiului de selecție și a Colegiului de evaluare.

Cu referire la prevederile art. 12 alin. (1) și (2) lit. c) din Legea privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154 din 5 iulie 2012, art. 13 alin. (3) lit. b) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, este de părere că Consiliul Superior al Magistraturii nu deține un drept discreționar la acest capitol, dar este obligat să emită actul administrativ individual solicitat reieșind din punctajul acumulat, care reprezintă unicul criteriu, alături de experiența profesională (10 ani stagiul de judecător), prevăzut de normele dreptului material.

Iar, emiterea actului administrativ individual în baza dreptului discreționar sau obligatoriu, nu este condiționată de faptul emiterii acestuia de către autoritățile publice cu conducere unipersonală sau colegială.

În acest context a precizat în temeiul dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere și trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa.

A accentuat că exercitarea discreției este supusă unor condiții stricte conform art. 137 alin. (1) Codul administrativ, care prevede că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Autorităților publice li se acordă un spațiu de acțiune și luarea deciziilor numai în determinarea consecințelor legale, care trebuie atinse atunci când le stabilește legiuitorul. Scopul acordării discreției conform art. 16 alin. (1) din Codul administrativ este de a permite autorității publice să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, administrația poate lua decizii individuale în cadrul unui proces legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract și circumstanțele reale.

Dacă cerințele legale stabilite de prevederile legale de autorizare sunt îndeplinite, norma de drept poate fi aplicată și pot fi generate consecințele legale ale acesteia. Din consecințele legale ale temeiului juridic, se apreciază dacă autoritatea este legată de o măsură obligatorie sau dacă are o putere discreționară.

Caracterul de act administrativ individual obligatoriu are două sensuri, în primul sens, de emiterie a actului administrativ individual favorabil, atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege (rezerva legii), iar în al doilea rând, de

emitere a actului administrativ individual defavorabil, atunci când judecătorul nu întrunește condițiile prevăzute de legea materială pentru promovare în instanța judecătorească superioară.

Prin urmare, emiterea actelor administrative individuale de către autoritățile publice cu conducere colegială prin adoptare, unde fiecare membru își expune votul, nu presupune act administrativ individual discreționar.

A argumentat că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii la întrunirea condiției de vechime de 10 ani în funcția de judecător și a unui punctaj mai mare în raport cu alți candidați, este obligat să emită actul administrativ individual solicitat de către reclamant, or, respectarea cerințelor de profesionalism, integritate și meritocrație rezultă chiar din calificativul „excelent” acordat de Colegiul de evaluare.

A explicat că hotărârile Colegiului de evaluare și Colegiului de selecție constituie acte administrative individuale incontestabile, în sensul art. 30 și 140 din Codul administrativ și obligatorii, conform art. 139 alin. (4) din Codul administrativ pentru orice persoană, inclusiv pentru orice autoritate publică.

Astfel fiind, soluția adoptată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în lipsa competenței, constituie o modalitate de schimbare a calificativului oferit ca urmare a evaluării extraordinare a performanțelor, dar și un mod de încălcare a principiilor de meritocrație, și prin aceasta se diminuează rolul Colegiilor în mod substanțial.

A remarcat că a obținut ca și alți colegi calificativul „excelent” la evaluarea extraordinară, în ședință nu au fost formulate obiecții asupra activității sale, profesionalismului, integrității, lipsesc anumite sancțiuni disciplinare.

Astfel, contrar prevederilor art. 23 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, a fost tratat în mod discriminator, fără ca Plenul Consiliului Superior al Magistraturii să justifice obiectiv, această abordare inegală în raport cu alți judecători, aflându-se în aceleași condiții de fapt și de drept.

În același timp a obiectat că măsura întreprinsă de Consiliul Superior al Magistraturii constituie prin lipsa de proporționalitate o atingere a garanției substanței dreptului de a fi promovat în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție și exercitarea funcției de judecător până la atingerea plafonului.

A mai menționat că actul individual de respingere a solicitării reclamantului nu este motivat, iar incertitudinea și netransparența hotărârii emise de Consiliul Superior al Magistraturii, fac dovada caracterului incert al actului administrativ individual defavorabil.

Reclamantul a solicitat anularea în parte a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, prin care s-a decis de a respinge solicitarea judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă, și anularea a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, în partea ce se referă la anunțarea concursului pentru suplinirea a patru posturi vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Prin încheierea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarată inadmisibilă acțiunea înaintată în ordinea contenciosului administrativ de Alexandru Gheorghieș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplینirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție” în partea ce se referă la anunțarea concursului pentru suplینirea a 4 posturi vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Prin hotărârea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost anulată hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplینirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție”, în partea prin care s-a respins solicitarea judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

A fost obligat Consiliul Superior al Magistraturii să emită hotărârea cu privire la înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Alexandru Gheorghieș.

La 3 februarie 2021, Consiliul Superior al Magistraturii a depus recurs nemotivat, iar la 24 martie 2021 a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea instanței de fond, considerând-o neîntemeiată prin faptul că a oferit o soluție greșită asupra cazului ca urmare a aplicării eronate a normelor de drept material.

A relevat că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de a respinge solicitarea reclamantului de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție a fost emisă în urma examinării în cumul a materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii.

A remarcat că la aprecierea candidaților membrii Consiliului Superior al Magistraturii au acționat în conformitate cu legea, potrivit competenței și procedurii stabilite, luând în considerare totalitatea faptelor relevante cu respectarea limitelor ce țin de dreptul discreționar și conform scopului acordat de lege.

A afirmat că nu sunt întrunite temeiuri legale de anulare a actului administrativ contestat, întrucât hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii reflectă rezultatele unui concurs organizat și desfășurat în baza regulamentului aprobat, în vederea suplینirii funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

A mai obiectat că instanța de judecată a admis o ingerință în votul discreționar al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ce ține de rezultatul unui concurs de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, care constituie de fapt o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin referința din 6 aprilie 2021, ulterior concretizată, intimatul Alexandru Gheorghieș a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Prin încheierea din 7 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție a fost admisă cererea depusă de Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la suspendarea executării hotărârii din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, fiind dispusă suspendarea acesteia până la adoptarea unei hotărâri irevocabile.

Potrivit art. 191 alin. (5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curții de apel.

Conform art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că atât recursul nemotivat depus la data de 3 februarie 2021 (f. d. 199, vol. I), cât și motivarea acestuia depusă la data de 24 martie 2021 (f. d. 214, vol. I), sunt în termen, or, hotărârea instanței de fond a fost adoptată la 25 ianuarie 2021 și recepționată de către recurent la data de 25 februarie 2021 (f. d. 208, vol. II).

Prin încheierea din 19 mai 2021 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de către Consiliul Superior al Magistraturii a fost numit pentru examinare în complet de 5 judecători.

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, completul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs și referință, deoarece argumentele recurentului și a intimatului au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, a casa integral hotărârea primei instanțe și a emite o decizie nouă, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Iar potrivit art. 194 alin. (1) și (2) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept. În

procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La rândul său, aplicabile litigiului sunt și prevederile art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) Cod administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La acest capitol, Colegiul reține și prevederile art. 219 alin. (1)-(3) Cod administrativ, potrivit cărora instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Alexandru Gheorghieș a solicitat anularea în parte a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 prin care s-a decis de a respinge solicitarea judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, până la atingerea plafonului de vârstă.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a conchis asupra temeiniciei cererii de chemare în judecată depuse de către Alexandru Gheorghieș.

Întru consolidarea soluției Curtea de Apel Chișinău a reținut că în cadrul procedurii de desfășurare a concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, Consiliul Superior al Magistraturii nu și-a motivat soluția prin care i-a acordat lui Alexandru Gheorghieș cel mai mic punctaj față de ceilalți participanți, care s-au aflat în condiții similare, prin urmare, acest fapt constituie în sine o încălcare a principiului de echitate socială, care este un principiu extrem de important, ce oferă posibilitatea de participare egală în procesul alegerii și accederii în unele profesii în funcție de capacitățile deținute.

Instanța inferioară a notat că Consiliului Superior al Magistraturii nu și-a îndeplinit obligațiile sale de a motiva temeiurile respingerii cererii reclamantului, or, organul de autoadministrare judecătorească nu a stabilit prin probe incontestabile de incompatibilitate a reclamantului cu funcția la care aspiră, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

După cum denotă materialul probator al cauzei, prin pct. 2 al hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 9 iunie 2020, a fost anunțat concurs pentru suplinirea a nouă posturi vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Este cert și faptul că pentru participarea la concurs au depus cerere judecătorești: Nelea Budăi, Sergiu Furdui, Anatolie Minciuna, Oxana Robu și Angela Bostan de la Curtea de Apel Chișinău, Alexandru Gheorghieș de la Curtea de Apel Bălți, Dmitrii Fujenco de la Curtea de Apel Comrat, Ghenadie Pavliuc, Ghenadie Plămădeală, Radu Țurcanu, Nicolae Șova, Serghei Dimitriu, Vitalie Stratan și Aliona Miron de la Judecătoria Chișinău și Dumitru Gherasim de la Judecătoria Bălți.

La ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 22 septembrie 2020, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii examinând chestiunea cu privire la suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în rezultatul exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință au decis: cu 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotriva în privința candidatei Nelea Budăi; 5 (cinci) voturi pro și 6 (șase) împotriva în privința candidatului Sergiu Furdui; 9 (nouă) voturi pro și 2 (două) împotriva în privința candidatului Anatolie Minciuna; 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotriva în privința candidatei Oxana Robu; 5 (cinci) voturi pro și 6 (șase) împotriva în privința candidatei Angela Bostan; 4 (patru) voturi pro și 7 (șapte) împotriva în privința candidatului Alexandru Gheorghieș; 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotriva în privința candidatului Dmitrii Fujenco; 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotriva în privința candidatului Ghenadie Plămădeală; 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotriva în privința candidatului Radu Țurcanu; 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotriva în privința candidatului Nicolae Șova; 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) împotriva în privința candidatului Serghei Dimitriu; 3 (trei) voturi pro și 8 (opt) împotriva în privința candidatului Vitalie Stratan; 8 (opt) voturi pro și 3 (trei) împotriva în privința candidatei Aliona Miron; 7 (șapte) voturi pro și 4 (patru) împotriva în privința candidatului Dumitru Gherasim.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât de a propune Parlamentului Republicii Moldova numirea judecătorilor Anatolie Minciuna, Oxana Robu, Ghenadie Plămădeală, Nicolae Șova și Aliona Miron în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Astfel, candidatul Alexandru Gheorghieș nu a acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi promovat în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție.

La caz, instanța de recurs menționează că examinând acțiunea, prima instanță greșit a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii cu privire la anularea parțială a actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține ca procedura de examinare a candidaturii pentru promovarea la o instanță superioară de către Consiliul Superior al Magistraturii este reglementată de Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996.

În conformitate cu art. 20 alin. (3¹) și (4) din Legea sus-enunțată, promovarea judecătorului la o instanță superioară se face în baza recomandărilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorului. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii privind promovarea judecătorului la o instanță superioară, trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului. Hotărârile privind promovarea judecătorului la o instanță superioară, însoțite de curriculum

vitae din care să rezulte activitatea lui și de hotărâre se înaintează Parlamentului de către Președintele Consiliului Superior al Magistraturii.

Iar potrivit art. 24 alin. (1)-(3) din aceeași Lege, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați. Consiliul Superior al Magistraturii, în urma deliberării, pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.

La caz, se reține că obiectul controlului judecătoresc în prezenta speță constituie actul administrativ individual defavorabil și anume Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, în partea prin care s-a decis respingerea solicitării judecătorului Alexandru Gheorghieș de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

În raport cu cele mai sus reținute, potrivit art. 2 alin. (1) și (1¹) din Legea privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154 din 5 iulie 2012, selecția candidaților pentru funcția de judecător, promovarea în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească, precum și transferul judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară se efectuează de către colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor, în baza unor criterii clare, transparente, obiective și bazate pe merit.

Prin regulamentele adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii se poate prevedea ca toți candidații la funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte al instanței de judecată, la promovarea într-o instanță judecătorească superioară sau la transferul la altă instanță judecătorească, să fie evaluați și de către Consiliul Superior al Magistraturii. Ponderea rezultatului evaluării în media de concurs nu poate depăși 20%.

Astfel, în regulamentele Consiliului Superior al Magistraturii sânt stabilite detaliat procedura și criteriile de promovare în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară.

În corespundere cu pct. 11 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 613/29 din 20 decembrie 2018, judecătorii pot fi promovați la o instanță ierarhic superioară ținând cont de: a) vechimea în muncă în funcția de judecător, corespunzător: minim 6 ani pentru funcția de judecător la curtea de apel și 10 ani pentru funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție; b) lipsa sancțiunilor disciplinare nestinse; c) susținerea evaluării performanțelor, confirmată prin hotărârea Colegiului de evaluarea performanțelor judecătorilor.

Este de notat la caz și dispozițiile pct. 3.32, 3.33 și 3.35 ale Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinți și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, care prevede procedura de desfășurare a concursului pentru promovarea în funcția de judecător în instanța ierarhic superioară, în cadrul concursului judecătorilor pentru promovarea în funcția de judecător în instanța ierarhic superioară, media de concurs constituie maximum 100 de puncte și se calculează, după cum urmează: - nu mai puțin de 50% se constituie din rezultatul evaluării performanțelor; - nu mai mult de 30% din punctajul acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor; - nu mai mult de 20% din punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii.

În procesul de promovare a judecătorului într-o instanță superioară, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va aprecia motivarea personală a candidatului și corespunderea acestuia funcției de judecător; motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului și în special reputația persoanei în contextul prevederilor legale.

După stabilirea mediei de concurs în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, candidații își aleg opțiunile pentru funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a punctajului obținut.

Cu votul majoritar al membrilor săi, prin hotărâre motivată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va propune Parlamentului numirea în funcția de judecător, candidatul care a acumulat punctajul cel mai mare în cadrul concursului prin cumularea rezultatelor tuturor etapelor.

Astfel fiind, puterea discreționară a Consiliului Superior al Magistraturii la promovarea candidaților în funcție de magistrat la Curtea Supremă de Justiție se realizează prin cumularea a două condiții stabilite prin lege și anume, atribuirea punctajului și votul majorității membrilor acestuia, care la caz constituie 8 voturi.

La acest capitol, instanța de recurs relevă că, potrivit punctajului acordat de Consiliul Superior al Magistraturii candidaților care au participat la concurs, punctajul acordat reclamantului Alexandru Gheorghieș a constituit 10,27 puncte, care să referă anume la motivarea personală a candidatului (motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului) și nu include și alte criterii.

Respectiv, în urma cumulării rezultatelor etapelor concursului, care constă din rezultatul evaluării performanțelor, punctaj acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantul - judecătorul Alexandru Gheorghieș a acumulat 87,27 puncte, fiind clasat pe locul 7 al punctajului final.

Astfel, se constată că Alexandru Gheorghieș nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi propus Parlamentului Republicii Moldova în vederea numirii în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Or, la caz se reține că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de a respinge solicitarea reclamantului de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție a fost emisă în urma examinării în cumul a materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului de către

membrii Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, fapt indicat expres în hotărârea contestată.

Ca urmare, se constată a fi lipsite de suport mențiunile intimatului precum că la desfășurarea concursului nu a fost luat în calcul principiul meritocrației, or acest principiu a fost apreciat de către autoritatea publică în cumul cu alte criterii stabilite de lege.

De altfel, se dovedește a fi una eronată concluzia instanței precum că lipsește elementul motivării, deoarece în hotărârea Consiliului nu se indică cum s-a ajuns la concluzia că Alexandru Gheorghieș nu a acumulat numărul necesar de voturi și motivele acestora, de fiecare membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

În sensul dat, prin prisma art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Iar, în acord cu art. 118 din Codul administrative, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Urmează a fi reținute la caz și prevederile art. 137 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, care stabilește expres că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) și (2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Raportând la caz cadrul legislativ enunțat, instanța de recurs reține că în hotărârea contestată a fost indicat expres că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de a respinge solicitarea reclamantului de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședința respectivă.

Or, reclamantul/intimat este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Iar, în cumulul circumstanțelor menționate, lipsesc temeiuri de anulare a actului administrativ contestat, întrucât hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii reflectă rezultatele unui concurs organizat și desfășurat de Consiliul Superior al Magistraturii în baza regulamentului aprobat și în vederea suplinirii funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

În speță, la fel se constată că instanța de fond în mod neîntemeiat a obligat Consiliul Superior al Magistraturii de a propune Parlamentului Republicii Moldova numirea în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Alexandru Gheorghies.

Și aceasta deoarece, instanța de contencios administrativ, a preluat competența organului de autoadministrare judecătorească, care este unica autoritate publică, care deține competența de a asigura promovarea în funcție a judecătorului.

Astfel, în conformitate cu art. 116 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, președintele, vicepreședinții și judecătorii Curții Supreme de Justiție sânt numiți în funcție de Parlament la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform art. 123 din Constituția Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători. Modul de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilește prin lege organică.

Totodată, potrivit art. 11 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, judecătorii Curții Supreme de Justiție sânt numiți de către Parlament, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii

În conformitate cu prevederile art. 1 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătorec, și este garantul independenței autorității judecătoreștii. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

Conform art. 2 din Legea sus-citată, modul de organizare și de funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii este reglementat de Constituție, de legile privind organizarea judecătorească, cu privire la statutul judecătorului, de prezenta lege și de alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din aceeași lege, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor: face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau, respectiv, Parlamentului de numire, promovare la o instanță superioară, transferare la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță ori

de eliberare din funcție a judecătorilor, președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești.

Conform art. 10 lit. f) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este în drept să participe la adoptarea de hotărâri prin vot și să-și expună, după caz, opinia separată.

În conformitate cu prevederile art. 11 lit. e) din Legea nominalizată, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este obligat să voteze pro sau contra la adoptarea de hotărâri.

În acest context este evident că înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

În susținerea opiniei enunțate, relevantă fiind la caz și jurisprudența Curții Constituționale care în pct. 41, 43 din Hotărârea nr. 23 din 9 noiembrie 2011 privind interpretarea art. 116 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova a remarcat că analiza prevederilor actelor normative în vigoare demonstrează că selectarea judecătorilor, președintelui și vicepreședintelui Curții Supreme de Justiție constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Posibilitatea selectării judecătorilor, președintelui și vicepreședinților Curții Supreme de Justiție de către Consiliul Superior al Magistraturii este un element intrinsec al principiului independenței sistemului judecătoresc. De altfel, legea stabilește condițiile, interdicțiile și incompatibilitățile ce trebuie îndeplinite de un candidat, care sunt verificate de Consiliul Superior al Magistraturii.

Astfel, în contextul dat s-a admis o intervenție a instanței judecătorești și o ingerință în votul discreționar al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ce ține de rezultatul unui concurs de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, care de fapt constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Distinct de aceste precizări se constată că invocările intimatului Alexandru Gheorghieș cu referire la principiul de proporționalitate și egalitate de tratament nu sunt pertinente speței date, or, acestea se referă la o simplă expunere privind modalitatea de interpretare teoretică a Codului administrativ, iar intimatul nu a indicat prin ce anume a fost încălcat dreptul său.

Circumstanțele descrise permit completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ să conchidă că prima instanță a interpretat eronat normele de drept material, motiv din care actul judecătoresc de dispoziție pronunțat nu poate fi menținut.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conducându-se de prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, concluzionează că cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Gheorghieș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că normele de drept material au fost interpretate eronat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii, a casa integral hotărârea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a emite o nouă decizie prin care a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Gheorghieș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii.

Se casează integral hotărârea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Gheorghieș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și se emite o nouă decizie, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Gheorghieș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Anatolie Țurcan

Nina Vascan